

«ИНТЕРКОСМОС-2»

Відповідно до програми співробітництва соціалістичних країн в галузі дослідження і використання космічного простору в мирних цілях 25 грудня в СРСР проведено запуск штучного супутника Землі «Интеркосмос-2».

Він призначений для дослідження характеристик іоносфери Землі: концентрації електронів і позитивних іонів, а також електронної температури поблизу супутника і середньої концентрації електронів між супутником і наземними приймальними пунктами.

На борту супутника встановлено наукову апаратуру, виготовлену в НДР і Радянському Союзі за технічними завданнями, розробленими спеціалістами Народної Республіки Болгарії, Німецької Демократичної Республіки, Радянського Союзу і Чехословачької Соціалістичної Республіки.

Встановлена на супутнику наукова апаратура працює нормально. (ТАРС).

ТУРБОТИ ПАРТІЇ І НАРОДУ — ТУРБОТИ КОМСОМОЛУ

Пленум ЦК ВЛКСМ

Найважливіше, чим живуть, за що борються Комуністична партія, радянський народ, завжди глибоко хвилює наше молоді покоління і його авангард — Ленінський комсомол. З почуттям відповідальності за розв'язання завдань, поставлених перед комсомолом, зібрались 26 грудня в Москві учасники VIII пленуму ЦК ВЛКСМ.

На порядку денному питання: про скликання XVI з'їзду ВЛКСМ; про роботу комсомольських організацій по розгортанню масового руху сільської молоді за оволодіння технічними професіями; про хід виконання постанови III пленуму ЦК ВЛКСМ «Про роботу комсомольських організацій вузів по комуністичному вихованню студентства».

У роботі пленуму взяв участь секретар ЦК КПРС Ф. Д. Кулаков.

Пленум постановив скликати XVI з'їзд Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді 26 травня 1970 року.

З доповіддю «Про роботу комсомольських організацій по розгортанню масового руху сільської молоді за оволодіння технічними професіями» виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников.

Активно сприяти здійсненню курсу партії на всебічне піднесення продуктивності сільської праці, на прискорення темпів зростання всього сільськогосподарського виробництва — це комсомол сприймає і сприймає як свій повсякденний обов'язок.

Доповідач відзначив, що на III Всесоюзному з'їзді колгоспників було дано високу оцінку діяльності Ленінського комсомолу в соціалістичному перетворенні села. Прийнятий з'їздом новий Примірний Статут колгоспу, прийнятий великим піклуванням про молоді, відкриває перед нею нові можливості для професійного, духовного і культурного зростання, для активної і творчої участі юнаків і дівчат у справах виробництва, управління, в усьому колгоспному житті.

Підкресливши, що Ленінський комсомол, вся радянська молодь цілком і повністю схвалюють підсумки III Всесоюзного з'їзду колгоспників, Є. М. Тяжельников закликав молоді села взяти участь у виробленні Статуту свого колгоспу.

У ці дні з величезним ентузіазмом, глибоким почуттям відповідальності комсомол

взявся за виконання партійного доручення, розгорнути масовий рух молоді за оволодіння сільськими технічними професіями. Тепер у колгоспах і радгоспах працює понад 3 мільйони 300 тисяч механізаторів. Більш як половина цієї армії — молоді люди. Багато комсомольських організацій, особливо України, Московської, Оренбурзької та інших областей, сразу ж після з'їзду колгоспників почали енергійно організовувати навчання юнаків і дівчат професій тракториста, комбайнера, шофера, водія сільгоспмашин. Молодь охоче вступає до професійно-технічних училищ, які здійснюють тепер перехід на три-чотирирічне навчання.

Предмет особливого піклування комсомолу — молода зміна селянства, яку виховує сільська школа. В ній учить ся половина школярів країни. Треба беззастановно формувати у дітей, підлітків кращі якості господаря землі, вміло вводити їх у світ сільськогосподарських професій, прищеплювати смак до технічної творчості, дослідництва.

Важливу роль у підготовці школярів до праці на полях і фермах відіграють учнівські виробничі бригади, в яких сьогодні налічується понад 2,5 мільйона учнів. У розв'язанні завдань, що стоять перед школою, серйозну допомогу можуть і повинні подати колгоспи та радгоспи, громадськість. Обов'язок комітетів ВЛКСМ господарств — розглядати допомогу сільській школі як одне з своїх першорядних завдань.

Готувати механізаторські кадри для села покликані комітети комсомолу промислових підприємств, будов, транспорту, установ і учбових закладів. Тісний зв'язок з сільськими механізаторами, наприклад, існує у молоді заводу «Ростсельмаш». У цьому році понад 800 молодих комбайнерів безпосередньо на заводі пройшли курси підвищення кваліфікації.

Є. М. Тяжельников висловив впевненість, що молоді робітники, спеціалісти промисловості внесуть новий вклад у зміцнення братерського союзу робітників і селян.

— Сьогодні ми знову з великою вдячністю, — сказав доповідач, — говоримо про славний подвиг жінок-механізаторів, вихованок комсомолу Паші Ангеліної, Дарії Гармаш, Поліни Ковардак, Олеси Ку-

лик та багатьох інших. Заклик «Дівчата, — на трактор!», що народився в роки колективізації, і сьогодні знаходить відгук і широку підтримку. Тисячі дівчат-механізаторів управляють машинами на полях України, Узбекистану, Ростовської, Курської, Тамбовської та інших областей країни. В Алтайському краї, наприклад, понад п'ять тисяч дівчат-механізаторів.

Проте деякі комсомольські організації не приділяють уваги навчанню дівчат сільських технічних професій. Це стосується ряду комсомольських організацій Естонії, Туркменії, деяких областей РРФСР.

У доповіді прозвучав заклик до молодих учених, конструкторів, комсомольських організацій заводів тракторного і сільськогосподарського машинобудування — прискорити виконання важливого державного завдання — створити спеціальні трактори і комбайни для дівчат-механізаторів.

Навчання молоді сіл у вечірніх школах, ефективне використання машинної техніки, діяльність штабів і загонів «Комсомольського прожектора» — ці та багато інших питань були поставлені першим секретарем ЦК ВЛКСМ на обговорення пленуму.

Говорячи про участь комсомолу в здійсненні програми меліорації земель, доповідач повідомив, що 11 найбільших водогосподарських об'єктів оголошено Всесоюзними ударними комсомольськими будовами.

Від імені багатомільйонного комсомолу Є. М. Тяжельников запевнив Комуністичну партію, радянський народ, що молодь з честю виконає почесне завдання КПРС, внесе свій вклад у подальше піднесення сільськогосподарського виробництва, у справу комуністичного будівництва.

Дебати на доповідь відкрились виступом першого секретаря ЦК ЛКСМ України О. Капта. Він заявив, що юність України всім серцем сприйняла слова, звернуті Генеральним секретарем ЦК КПРС Л. І. Брежнєвим з трибуни III Всесоюзного з'їзду колгоспників до радянської молоді. В наступному році український комсомол пошле понад 100 тисяч молодих учнів на сільського механізатора.

— Ось уже десять років я працюю комбайнером у рисів-

ницькому радгоспі на Кубані, — розповів учасником пленуму ланковий А. Котівець. — Ми з товаришами по праці вирішили взяти шефство над новачками і передати їм свій багатий досвід. На базі нашої ланки працює крайова школа молодих рисівників.

Перший секретар Саратовського обкому ВЛКСМ В. Поляков поділився досвідом мобілізації молодих на розв'язання важливих завдань. У 1970 році по комсомольських путівках буде направлено великий загін юнаків і дівчат на будівництво Саратовського каналу, зрошувальних систем.

Проблемам виховання і навчання механізаторських кадрів присвятив свій виступ голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР по професійно-технічній освіті О. О. Булгаков. У цьому році на будівництво нових сільських профтехучилищ було асигновано мільйони карбованців. На жаль, їх будівництво не скрізь проводиться задовільно. А в цілому в країні створено міцну базу для збільшення випуску механізаторів. У новому п'ятиріччі передбачається підготувати більш як 2,5 мільйона механізаторів.

Делегат III Всесоюзного з'їзду колгоспників, дев'янадцятирічна А. Лолаєва з Таджикистану за два роки, що працює водієм бавовнозбиральної машини, зібрала 150 тонн бавовни-сирцю.

— Сьогодні я думаю, як краще працювати завтра, — сказала вона на пленумі. — У відповідь на піклування партії про трудівників села я вважаю своїм особистим обов'язком навчити керувати машиною багатьох своїх подруг. Буду й сама вчитися далі. Моя мрія — стати інженером на сільськогосподарському фронті.

«Живеш на селі — знай техніку!» — такий актуальний девіз сьогоднішньої молоді сіл. Думками про те, як краще зробити рух за оволодіння сільськими технічними професіями масовим, поділився на пленумі перший секретар ЦК ЛКСМ Казахстану У. Джанібєнов.

Секретар комсомольської організації колгоспу «Борець» Московської області Н. Асонов говорив про плани свого комітету комсомолу. Тепер у колективі із 180 молодих колгоспників з використанням техніки зв'язані 112 чоловік. (Закінчення на 2-й стор.).

ДАВАЙ СТО УДАРНИХ ДНІВ!

В центрі уваги комсомольців нашого заводу — Тези Центрального Комітету КПРС «До 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна». «Продовжуючи справу Леніна, радянський народ наполегливою працею примножує суспільне багатство». Ці слова Тез знаходять гарячий відгук у молодих виробничників.

В третьому складальному цеху зміна молоді комуністки Галини Маганець вступила в змагання за економію матеріалів. Цей почин був схвалений і підтриманий на всіх цехових комсомольських зборах. Почесне зобов'язання взяли робітники другого складального цеху. Тут бригада комсомолки Раїси Каротаєвої та Надії Крупіної вирішили боротися за звання бригади імені «100-річчя з дня народження В. І. Леніна».

Г. КЛИМЕНТЬЄВ, заступник секретаря комсомольської організації Кіровоградського заводу двиговиробів.

Активна комсомолка, медична сестра дитячого садка в Новоукраїні, студентка-заочниця Одеського університету Алла МОНАХОВА вчора чарувала своїм голосом любительів пісні в міському Палаці культури. Вона — учасниця ансамблю «Червона твоя земля».

Фото С. БРОВЧЕНКА. 120 процентів. На стільки виконує виробничі норми член комітету комсомолу Мало-виськівської транспортної контори слюсар-моторист Григорій Деркач.

Фото А. ШЕВЧЕНКА.

ПРО СКЛИКАННЯ ЧЕРГОВОГО XVI З'ЇЗДУ ВЛКСМ

Постанова VIII пленуму ЦК ВЛКСМ від 26 грудня 1969 р.

VIII пленум ЦК ВЛКСМ постановляє:
1. Скликати черговий XVI з'їзд Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді 26 травня 1970 року.
2. Встановити такі норми представництва на XVI з'їзд ВЛКСМ: один делегат від 5,5 тисячі членів ВЛКСМ.
3. Делегати на XVI з'їзд ВЛКСМ обираються згідно з Статутом ВЛКСМ за критерієм (таємним) голосуванням на обласних, крайових комсомольських кон-

ференціях і з'їздах комсомолу союзних республік. Вибори делегатів на з'їзд ВЛКСМ від комсомолу України, Білорусії, Узбекистану і Казахстану проводяться на обласних комсомольських конференціях.

Члени ВЛКСМ, які входять в комсомольські організації Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, внутрішніх військ і прикордонних частин, обирають делегатів на XVI з'їзд ВЛКСМ

разом з іншими комсомольськими організаціями на обласних, крайових комсомольських конференціях або з'їздах комсомолу союзних республік.

Комсомольці, які входять в комсомольські організації частин Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, що перебувають за кордоном, обирають делегатів на XVI з'їзд на комсомольських конференціях відповідних військово-вихідних.

ТУРБОТИ ПАРТІЇ І НАРОДУ — ТУРБОТИ КОМСОМОЛУ

(Закінчення).

У дебатах взяли також участь Герой Соціалістичної Праці, ланковий-механізатор Кубанського НДІ випробувань тракторів і сільськогосподарських машин **В. Я. Первицький**, токарь-автоматик Красноярського комбайнового заводу **В. Панов**, заступник міністра сільського господарства СРСР **О. В. Кардапольцев**, перший секретар ЦК ЛКСМ Молдавії **П. Лучинський**, голова колгоспу «Росія» Боровицького району Новгородської області **А. Зимин**, перший секретар Петровського районного комітету ВЛКСМ Ставропольського краю **В. Дольм**, Герой Соціалістичної Праці, агроном колгоспу «1 Травня» Алітського району Литовської РСР **С. М. Шештаукене**.

З промовою на пленумі виступив секретар ЦК КПРС **Ф. Д. Кулаков**.

Тов. **Ф. Д. Кулаков** відзначив, що на пленумі ЦК ВЛКСМ відбувся великий і корисний обмін думками про місце і роль комсомолу в подальшому розвитку сільського господарства. І доповідь, і

всі товариші, що виступали на пленумі, з розумінням і глибиною зацікавленістю говорили про вклад, який мають намір внести комсомольські організації в цю велику загальнопартийну і загальнодержавну справу.

В тому, що комсомол так гаряче і зацікавлено обговорює питання, зв'язані з подальшим розвитком сільського господарства, визначає своє конкретне місце в боротьбі за науково-технічний прогрес на селі. Центральний Комітет партії бачить політичну зрілість передового загону радянської молоді, його готовність служити справі будівництва комунізму на одній з важливих його ділянок.

Високо оцінюючи роль комсомолу, вірячи в його сили, можливості, Генеральний секретар ЦК КПРС тов. **Л. І. Брежнєв**, виступаючи на III Всесоюзному з'їзді колгоспників, звернувся до всіх комсомольців країни з закличком — допомогти сільській молоді оволодіти механізаторськими спеціальностями.

Заклик до молоді про оволодіння технікою, сказав **Ф. Д. Кулаков**, цілком відповідає лінії партії на науково-технічний

прогрес як основу дальшого розвитку сільського господарства. Нова техніка вимагає і нових кадрів. Оволодіти цією технікою насамперед покликані молоді.

Оволодіння технічними професіями відкриває перед сільською молоддю нові цікаві перспективи. Треба створити такі умови, щоб молоде покоління, яке поповнює лави трудівників сільського господарства, тепер у більшості своїй, а через кілька років — повністю включилося у колгоспне і радгоспне виробництво, вже маючи певну професію: тракториста-машиніста, шофера, майстра машинного доіння, стригалю, овочівника, оператора птахферми і т. д.

Буде значно розширено мережу сільських професійно-технічних училищ та їх філіалів, учбово-курсових комбінатів, шкіл і курсів. Комсомол покликаний здійснювати безпосереднє шефство над ними з тим, щоб у найближчі роки забезпечити підготовку механізаторів у таких масштабах, які б дали змогу цілком задовольнити потребу в цих кадрах колгоспів і радгоспів.

Одним з важливих резервів поповнення сільського госпо-

дарства кваліфікованими, грамотними кадрами повинні стати випускники сільських загальноосвітніх шкіл. Багато сільських шкіл готують трактористів, шоферів, електромонтерів, механізаторів тваринницьких ферм. Але справу цю ще не скрізь організовано як слід. ЦК, обкоми, крайкоми комсомолу, всі комсомольські організації повинні активно включитися в цю роботу, вважати підготовку старшокласників з сільськогосподарських спеціальностей своєю кровною справою.

Підготовка механізаторських кадрів для колгоспів і радгоспів є сьогодні одним з найбільш невідкладних завдань. Кому, як не комсомольцям, нашій славній молоді, — сказав **Ф. Д. Кулаков**, — під силу така великої державної ваги справа! У вас для цього є все: і знання, і запал молодості, і ентузіазм непочатий край. Скрізь, як бойовий клич, звернутий до молоді, повинен звучати заклик: «Живеш на селі — вчись володіти машиною».

Можна бути впевненим, підкреслив наприкінці промови, що в зовсім недалекому майбутньому нові тисячі й ти-

сячі юнаків і дівчат сядуть на трактори, комбайни, автомобілі, стануть майстрами землеробства і тваринництва.

Пленум ЦК ВЛКСМ прийняв постанову «Про роботу комсомольських організацій по розгортанню масового руху сільської молоді за оволодіння технічними професіями».

На пленумі з інформацією про хід виконання постанови III пленуму ЦК ВЛКСМ «Про роботу комсомольських організацій вузів по комуністичному вихованню студентства» виступили секретар ЦК ЛКСМ України **Г. Ревенко**, перший секретар Ризького міськомкому ЛКСМ Латвії **К. Ліціс**, секретар комітету ВЛКСМ Новоосибірського електротехнічного інституту **Г. Головачов**, секретар комітету ВЛКСМ Ульяновського педагогічного інституту імені **І. М. Ульянова** **С. Губа**. В цьому питанні виступив також секретар ЦК ВЛКСМ **В. Житенев**.

Пленум розглянув організаційне питання. У зв'язку з переходом **А. Чеснавічуса** на партійну роботу пленум ухвалив його від обов'язків секретаря і члена бюро ЦК ВЛКСМ. За велику і плідну роботу по комуністичному вихованню молоді **А. Чеснавічуса** нагороджено Почесним знаком ВЛКСМ.

VIII пленум ЦК ВЛКСМ закінчив свою роботу.

**М. ПАНЧЕНКО,
З. ХРОМОВА,
В. ЧАНТУРІЯ.
(Кор. ТАРС).**

Солідарність молоді

ПРАГА. (ТАРС). Злочин в Сонгмі лише один з нечисленних прикладів політики геноциду, яка пропонується США у В'єтнамі, заявив посол Тимчасового революційного уряду республіки Південний В'єтнам в Чехословаччині **Хоанг Мінь Хао** делегації представників бюро Всесвітньої федерації демократичної молоді і секретаріату Міжнародної спілки студентів.

Делегація інформувала посла про заходи, які будуть проведені в рамках всесвітньої кампанії дій молоді за перемогу в'єтнамського народу, свободу, незалежність і мир в зв'язку з сповненням 20 грудня цього року 9-ї річниці створення Національного фронту визволення Південного В'єтнаму.

Хоанг Мінь Хао підкреслює важливу роль і значення інформаційної допомоги і підтримки, яку виявляють у справі боротьби в'єтнамського народу проти американської агресії соціалістичні країни, всі прогресивні демократичні рухи.

Ізраїльські агресори продовжують безчинствувати на окупованій ними території арабських країн.
На знімку: жителі Йорданського села Сір, будинки яких зруйновані ізраїльськими солдатами.

Фото ЮПІ — АПН.

УСПІХИ БОЛГАРСЬКИХ КОМСОМОЛЦІВ

СОФІЯ. (ТАРС). На будівництві гідроенергетичного каскаду «Вича» працює великий колектив будівельників, більшість з яких — молоді. Вже декілька років підтримують тривале перехідний Червоний прапор Міністерства будівництва і ЦК профспілок будівельних робітників.

Каскад «Вича» — одна із головних комсомольських будов. Він включає в себе п'ять водосховищ і сім гідроелектричних станцій, які дадуть країні майже півмільйона кіловат електроенергії.

Зараз у будівельників гаряча пора. Недивлячись на мороз і сильні вітри, продовжується спорудження гребель водосховища «Антоніанові» і «Крічів». В них повинні бути вкрито більше 400 тисяч кубометрів бетону. Величезні краєвиди, автоматичні бетонні заводи, змонтовані руками молоді, допомагають комсомольцям в попередженні графіку будівництва найскладнішого спорудження каскаду.

НА СТУДЕНТСЬКОМУ МЕРИДІАНІ

ШІСТЬ. ЦЕ БАГАТО?

Незабаром мине шість років з дня створення нашого студентського наукового товариства. Час це порівняно короткий. Але, разом з тим, і великий. Бо інститут наш зовсім молодий заклад.

Та, врешті, справа не в роках, а в ділі. Тож коли говоримо про те, що зроблено комсомольцями — членами студентського наукового товариства, потрібно було б багато часу. Бо це товариство охоплює абсолютно всі кафедри (іх у нас 22). Тому — про факти цього року.

Форма участі студентів у СНТ — різна. При кафедрі суспільних наук студенти готують доповіді, реферати, виступають з лекціями перед своїми однокурсниками. Тут же готуються пропагандисти. При кафедрі ж технічних дисциплін вихованці вузу займаються конструювання окремих пристроїв і деталей машин.

Силами комсомольців виготовлені стенди і обладнання для проведення лабораторних робіт на кафедрі обробки металів. Студенти **В. Гаркуша, О. Мунтян** під керівництвом старшого викладача електротехніки **В. І. Пономаренка** змонтували установку для реверсування

струму в гальванічних ваннах.

Багато уваги приділяється дослідницькій роботі. Так, група, якою керує доцент **А. Г. Вінницький**, веде дослідження термічної стійкості конструкцій матеріалів. І що характерно — більшість робіт виконана на високому рівні. Тематика студентських досліджень співпадає з тематикою наукових робіт, які проводяться на кафедрі.

В цьому відношенні особливо треба відзначити кафедри сільськогосподарського машинобудування, металознавства, математики та фізики.

На прикладі нашого студентського наукового товариства наочно можна побачити, як студенти під керівництвом викладачів залучаються до самостійної дослідницької роботи. В цьому році шість робіт членів нашого СНТ (**О. Кислосаєва, Г. Церулик, В. Краснова, О. Головіра** та ін.) рекомендовані на республіканський конкурс студентських робіт з технічних дисциплін.

А. САПІМАНОВА, науковий керівник СНТ Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

ІСТОРІЯ ПОДВИГІВ

Книга, про яку я хочу розповісти, є настільки кожним комсомольцем, цінним літературним матеріалом.

Мова йде про довідник «ШЛЯХАМИ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ СЛАВИ», випущений видавництвом ЦК ЛКСМУ «Молодь». В книзі в хронологічному порядку викладено багатий довідковий матеріал про місця та історичні події і факти з життя комсомолу України на всіх етапах боротьби, починаючи від зародження комсомольського руху і ківаючи трудовими зверненнями радянської молоді на шляху будівництва комунізму. Довідник добре ілюстрований фотознімками, схематичними картами, на які нанесені назви тих населених пунктів, з якими пов'язані найважливіші історичні події та факти з життя й діяльності комсомольців.

Є в книзі багаточисельний матеріал, зв'язаний з комсомольським рухом на Кіровоградщині. В першій довідці розповідається про те, що перша комсомольська організація була створена в 1919 році. Комсомольці брали активну участь у відбудові народного господарства. В 1939 році Кіровоградська міська організація ЛКСМУ шефувала над спорудженням шахти бурого вугілля «Комсомолець».

Багато місця відводиться комсомольській організації заводу «Червона Зірка», яка в 1930 році була однією з найбільших в місті. Вона налічувала понад дві тисячі чоловік. Комсомольці добилися випуску 150 машин замість

30 за планом, полішили їх якість. На честь VIII з'їзду ЛКСМУ вони підготували спеціальний екскурсії тракторних сіялок.

Подальші довідки розповідають про комсомолів села Бережники Кіровоградського району, яка виступила ініціатором будівництва птахферми і розширення тваринницьких ферм, проте, як комсомольці депо станції Помічна в 1938 році створили колонну комсомольських паровозів імені 20-річчя ВЛКСМ.

Та найбільше матеріалу, які розкривають славу сторінок в історії комсомолу області в грізні роки Великої Вітчизняної війни.

Знання Героя Радянського Союзу удостоєні за мужність і героїзм, виявлені в боях, виконавці Бобринського сільськогосподарського технікуму **А. Ковачевіч, І. Каленюк, А. Іванченко**. В цьому ж технікумі навчався і герой французького Руху Опору, Герой Радянського Союзу **Василь Порик**.

Наводяться розповіді про підлітків молодіжні групи, що діяли в Бобринці та в Богданівці Знаменського району, про відважну зв'язку партизанського загону **Марію Мошнігун**, яку по-звірячому закатували фашистські недолудки, про героїчний рейд підводного човна, яким командував Герой Радянського Союзу **І. Філанович**, про учительку Кіровоградської школи **М. Б. Олену Бурякову**, яка організувала з учнів підлітків комсомольську групу, про бойові подвиги Героїв Радянського Союзу **Тимофія Шашла** з Куцеволівки Онуфріївського району, **Євгена Жердія** з Новолиманівки Маломисського району та **Г. Тарана, Ф. Говорова, І. Литвинова** з Північків Кіровоградського району.

Багатий бойовими традиціями наш Онуфріївський район. В грізні осінні дні 1943-го радянські війська форсували Дніпро поблизу села Куцеволівки. На цьому місці стоїть нині гранітний обеліск. Щороку сотні туристів проходять цими священними місцями. Саме тут на одній з висот комсо-

лець, гвардії сержант **Павло Кузуб** в бою з ворогом закрив своїм тілом амбразуру ворожого дзоту.

Повторив подвиг **Матросова** і **Анатолій Комар**. Це йому при в'їзді в районний центр спорудили пам'ятник учні Онуфріївської середньої школи на кошти, зібрані за зданим металом, та зароблені влітку в колгоспі і кіноному заводі.

В селі Байдаковому жив комсомолець **Олексій Калужиний**, учасник оборони міста Севастополя, герой дзоту № 11.

На жаль, ці і деякі інші матеріали не знайшли місця на сторінках довідника.

Є й ще деякі прикриті неточності. Наприклад, в довідці про подвиг Героя Радянського Союзу **І. Конька** говориться, що його ім'я посилає одна з вулиць міста Кремгега (нині Світловодськ).

А от про будівництво самої Кременчуцької гідроелектростанції в довідках по Кіровоградській області не знайдете жодного слова. Авторі чомусь вирішили помістити ці матеріали по Полтавській області.

Будівництво електростанції було оголошено ударною комсомольською будовою. На її спорудження працювали тисячі юнаків та дівчат з Кіровоградщини і Полтавщини, Сумщини і Київщини. Багато з них визначилися трудовими подвигами. 93 комсомольсько-молодіжних бригад, 37 екіпажів і 3 зміни брали участь у спорудженні гідроелектростанції. За званих колективів і ударників комуністичної праці змагалися 42 комсомольсько-молодіжні бригади, 25 екіпажів і 3 зміни. 2300 ентузіастів набули по дві-три спеціальності, понад тисячу — по три — п'ять.

Довідник «Шляхами комсомольської слави» — цінний посібник для комсомольських працівників, усіх комсомольців, «червоних садовитів».

**В. ГАВРИЛЕЦЬ,
краще знавець.**

с.м. Онуфріївка.

ДУМКИ. ВІДГУКИ. РЕЦЕНЗІЇ

ДВІ ТОЧКИ ЗОРУ

НИВИ—ПЕРША І ДРУГА

НЕ НОВИМ буде, коли повторю абетковий істину, що радянська школа має виховувати любов до землі, до рідної природи, озброювати учнів вмінням ходити коло землі. Про це тепер говорять і пишуть дуже багато. А справді давно вже пора дати лад, поставити на наукову основу. Годі «обгрунтовувати» ефективність учнівських навчально-виробничих бригад, настав час створити їх у натурі в кожній середній школі.

Бригада — це не тільки плани, зобов'язання і інші наперелова атрибуції, це, насамперед, земельна ділянка з усіма засобами виробництва і колектив, захоплений однією метою: виростити на своєму масиві дорідний урожай. Земля має бути на довгий час закріплена за школою і господарювати на ній бригаді під керівництвом учителів і спеціалістів колгоспу. Учні мають бути не «наймитами», а господарями.

В недалекому минулому захоплювались крупними масивами при створенні бригад, наділяли їх великою площею. Це призвело до розпадання деяких учнівських трудових колективів, а в деякого похитнулася віра в учнівські виробничі. Отож, хочеться застерегтись від помилок минулого і цінувати бригаду не по тому, яку вона має площу, а як господарює на ній. Безперечно, земельний наділ може бути меншим 5 га, але ж і площу в 80 га (як і такі!) не слід вважати парадоксальною.

Кому бути в учнівських виробничих?

ДЕХТО ратує за включення до них і восьмикласників, і ще цілком правдоподібно. У нас учні восьмих класів давно вже є господарями поля нарівні з дев'яти- і десятикласниками. Що ж до бригад перших—четвертих і п'ятих—сьомих класів, то ще ранувато говорити про них. Їх можна створити тільки в порядку серйозного наукового експерименту в кількох школах і лише після цього робити практичні кроки в напрямку запровадження даніх експерименту в практику.

Виробнича бригада, на мій погляд, починається з керівника. А чи передбачений штатним розписом середньої школи керівник учнівської

виробничої? Так, ця посада була введена в школах, а нині чомусь скорочена (маю на увазі школи, де три і менше старших класів). Мовляв, хай організатор позакласної і позашкільної роботи дбає про шкільну бригаду, а вчитель трудового навчання допомагає йому. Хочу polemизувати: організатор і не фахівець цієї справи, та й своєї роботи має доволі.

Нині не ведеться навіть підготовка вчителів виробничого навчання сільськогосподарського профілю в педагогічних вузах. Отож, школи не мають перспектив щодо збільшення кадрів вчителів сільського господарства в недалекому майбутньому. Чомусь закрили агро-педагогічні факультети в Уманському і Полтавському сільськогосподарських інститутах, а досвід, що нагромадили кафедри цих вузів у справі підготовки фахівців, таких необхідних школі, занебачено. Однак випускники агро-педагогічних університетів працюють в школах. Їх альта-матері практично не мають рекламції. Якщо до цього додати, що і спеціалісти сільського господарства при нинішніх умовах не йдуть працювати на педагогічну ниву, то хочеться запитати: в чий же рукав опиниться справа виховання любові до хліборобства через кілька п'ятиріч?

ОДНІЄЮ з проблем учнівської виробничої є проблема часу. За дві тижневі години, що відводяться на трудове навчання в старших класах, не вдається виконати весь комплекс сільськогосподарських робіт в полі, а ще ж треба відвести час на теоретичні питання, які вивчати найдоцільніше в класі.

А кого з вчителів-виробничиків не хвилює відсутність стабільних підручників, написаних образно, доступною мовою? Скільки дорогоцінного часу доводиться марнувати на складання конспектів у класі.

Науково осмислену працю в бригаді без дослідництва не може бути. Отож, хочеться і з цього приводу викласти свої міркування. Думаю, що в школі повинно бути і мале «типу обгородженої дрітаною сіткою ділянки» дослідницького для юнаків і велике — для старшокласників. Виховання любові до землі саме і повинно починатись з малої грядки і «двох рядочків буряків». Наведу факти. Наша навчально-дослідна ділянка невеличка.

Разом з квітниками і захисними смугами займає площу до одного гектара. Оскільки ми її минулої весни, розчищаючи від бур'янів пусили. Та вже з першого ж дня ведемо дослід. зв'язалися з вченими науково-дослідних установ. Лабораторія генетики та селек-

ції Всесоюзного науково-дослідного інституту цукрових буряків надіслала насіння різних сортів, по-прохала провести випробування підсланих сортів в умовах району. Влітку вельї фенологічні спостереження, тримали ділянку в стерильній чистоті, а восени викопали корені і підракували урожай — 486 центнерів на гектар (а в районі — 211,3 центнера). Виявили і найбільш високоурожайні сорти: Білоперківський однонасінний (500,5 центнера на гектар) і Білоперківський полігібрид (358 центнерів). Досліди велись на невеличких ділянках розміром по 132 квадратних метра.

Отож, навчально-дослідна ділянка — то молодша сестра виробничої бригади, перша сходинка до хліборобської професії. Ми за культуру і естетику праці на ділянці. Та чи можна досягти цього без засобів «малої механізації»? Адже не секрет, що в переважній більшості шкіл ще й нині посів ведеться під сапку. А це не найкращий спосіб одержання вирівняних ґрунтіх сходів і достовірних результатів у досліді. Чимало учителів біології конструює малогабаритні машини для ділянок, та не в кожній школі є для цього умови. До того ж, саморобні машини далекі від досконалості. Конче необхідно, аби «малу механізацію» школа одержувала в централізованому порядку.

Гадаю, що форми популяризації шкільного дослідництва також вимагають вдосконалення. Настала пора подумати про влаштування наукових учнівських конференцій, де кращі дослідники висвітлювали б свої дослідження, вели б дискусії, обмінювались досвідом. При інститутах вдосконалення доцільно було б створити ради по дослідництву з вчених, вчителів, представників громадськості. Такі ради могли б кваліфіковано оцінювати роботи юних дослідників, дбали б про популяризацію наслідків через видання збірників кращих учнівських наукових робіт, а учням, що проявили здібності до наукової роботи, видавали б рекомендації до вступу в інститути і технікуми.

Думається, що в перспективі обдаровані учні матимуть і свій республіканський журнал, адже перша ластівка вже є — загальносоюзний фізико-математичний журнал «Квант».

Стаття П. Танцюренка «Про картоплю, любов і... сто агрономів» викликала роздуми, заставила взятись за перо, адже йдеться «про справи буденні», та «досить серйозні». Серйозні настільки, що були предметом розмови на такому високому форумі, як Третій Всесоюзний з'їзд колгоспників.

С. ПРОКОПЕНКО,
вчитель біології Червонокам'янської середньої школи-інтернату Олександрійського району.

З приводу статті

П. Танцюренка

«Про картоплю, любов і... сто агрономів»

І відкривають нові закони

ШКІЛЬНІ навчально-виробничі бригади мають уже свою славу історію, сторінки якої звучать звитягою праці, пошуку, держання. В багатьох середніх школах нагромадився цінний досвід роботи трудового виховання старшокласників у бригадах. Члени шкільних навчально-виробничих бригад першого призову давно виийшли на власну дорогу, деякі з них закінчили інститути, стали кваліфікованими спеціалістами не тільки в сільському господарстві.

Я думаю, що ми будемо об'єктивними і не об'єктивними, якщо роботу учнівських навчально-виробничих бригад у сільських школах оцінюватимемо тільки по кількості вирощених центнерів картоплі та буряків, тільки по кількості тих, що залишилися працювати в своєму селі, в сфері сільськогосподарського виробництва. Ось і керівник навчально-виробничої бригади Хмельківської середньої школи Маловисіківського району П. Танцюренко з пафосом пише, що із їхніх учнівських рядів виийшло більше сорока агрономів, біля ста інженерів по механізації сільського господарства (!), сотні зоофахівців, зоотехніків, ветеринарів.

Хочеться запитати: і тільки? І нікого більше?

А кажуть люди, що один колишній член виробничої бригади, закінчивши університет, працює нині в науково-дослідному інституті, зробив важливе відкриття в галузі кібернетики і кілька дисертацій. А інший, теж із того ж села, виявився загартованим хірургом, сам М. Амосов хвалить його за вдалі операції на серці. А дівчина, яка жодні виводили всіх пісень, коли їхали вранці на роботу, кажуть, по закінченні консерваторії запрошена у симфонічний оркестр.

Неваже вони не оправдали надій? Неваже робота у шкільній навчально-виробничій бригаді була для них «перехідним» етапом і так-таки нічого їм і не дало?

Мабуть, це не так. І кібернетик, і хірург, і артистка, і тисячі тих, що обрали фах за покинутим, гартувалися до праці, значимої і пильної, виконуючи свиріпу і саджаючи картоплю. І треба тільки гордитись, що вони цей гарт пронесли через усе життя.

ВИЧАЙНО, багато значить самий зміст роботи бригади, його насиченість справжнім ентузіазмом, згуртованістю, усвідомленням значимості кожного кроку. Дуже важливо, щоб вся робота

бригади була дослідництвом, творчістю, пошуком. Нехай маленьким, але самостійним пошуком. В кращих шкільних бригадах нашої області цього свято дотримуються, про це дбають і керівники шкіл, і керівники колгоспів.

Та, на жаль, деінде цього творчого пошуку нема, і нема в старшокласників справжнього інтересу до справ бригади.

Мені якось довелося бути в одній школі. В той час голова колгоспу позаволив директору і сказав, що потрібно підібрати терміново ділянку буряків, щоб за годину вивести їх до цукрозаводу. Директор поклався за вуча і сказав, що нехай піде якийсь клас. Завуч поклався керівника бригади і розпорядився, щоб їхали дев'ятикласники.

І ось я бачив, як ці юнаки та дівчата без всякого ентузіазму сідали на прислану з колгоспу машину, їхали в поле. Всього час із ними за наглядом був класний керівник. Відробили своє, збулися клопоти, наступного дня поїхав інший клас...

Я спитав:

— А бригадир у вас є?

Підійшла білява метка дівчина. Її обирали на цей пост на зборах. А от керівники школи та і керівники колгоспу не вважали навіть потрібним гоніти не вважали навіть потрібним з нею радитись. Більше того, її навіть нарядили не давати, все передати через директора школи. А бригади, як відомо, дітище двох батьків — школи і колгоспу. Та й чому нагадувати бригаді, що робити? Хіба в школі нема свого виробничого плану, який треба виконувати, хіба воли, як справжні господарі, не повинні угоджувати за кожний клатітх закріпленої за бригадою землі?

Оце і веде до зниження громадської активності бригад, знецінюється їхній виховний вплив.

Я запитав в одній школі керівника шкільної бригади:

— Ти на зібранні правління бував?

А він на мене подивився так, немаче я його питаю, чи не висаджувався він з першим космонавтом на Місяці?

В іншій школі в наказах директора я вичитав параграф, в якому записано ствердження кількох старшокласників «за неможливістю виконання завдання під час роботи в полі».

— А вони члени бригади?

— Так.

— А бригада їх вчинок обговорила?

— Так.

Так іноді і виступав директор школи не організатором бригади, а її опікуном. А це зовсім не те.

У ОКРЕМИХ бригадах втрапили добрі традиції. Нема урочистого прийому, урочистого ору-

чення трудових книжок, урочистої видачі першої зарплати і т. д. Іноді й бригадир не обирають, його призначає директор, рада існує тільки формально. А традиції з кожним роком стають вагоміші. Добрими традиціями можуть похвалитись у нас бригади Богданівської, Новоградської та ряду інших шкіл. Кожного року, наприклад, в Богданівці влаштовують урочисте свято врожаю. Мені довелося побувати в цій бригаді в перші роки її існування, і я ніяк не забуду, як прихистати кипіли там на зборах, коли приймали в бригаду нових членів. Кільком хлопцям, у яких не все було гаразд із поведінкою та навчанням, дали «відвод».

— Хай заслужить, тоді прийме, — сказала бригадир Валя Овчарова.

Це було взимку, а до весни хлопці старалися з усіх сил. І тоді на зборах їм вручили трудові книжки.

В деяких же школах зараз зачисляють в бригаду наказом директора. Лінійно до деякого класу, — і ти вже в бригаді. Ог! П. Танцюренко воле, щоб «своєшкільники» ввели в склад бригади. А, може, не вводити, а дозволити вступу в бригаду тим кращим восьмикласникам, які доведуть, що достойні цього високого звання?

«Пора вже говорити, — пише П. Танцюренко, — про виробничі бригади перших — четвертих, п'ятих — сьомих класів...» В самій постановці цього питання є вельми вразлива неточність. По-перше, не перших — четвертих і не п'ятих — сьомих, а перших — третіх і четвертих — восьмих, як це визначено нинішньою структурою нашої школи. А, по-друге, який в цьому сенс?

Навчальною програмою передбачено цілком доречний і позитивний об'єм трудової діяльності учнів цих класів у роботі на навчально-дослідних ділянках, у майстернях, участі в громадсько-корисній роботі і самообслуговуванні. Цю роботу кожен клас веде під керівництвом вчителя. Навіщо створювати ще якісь бригади, втягувати дітей у такі взаємини, які не відповідають ні віковим особливостям їхнім, ні завданням організації навчально-виховного процесу в школі?

Навпаки, треба поставити роботу бригад у старшокласників так, щоб дитина з першого класу, працюючи на своїй ділянці, весь час прагнула дорости рівня

старших, наслідувала б їх, готувалася б стати гідною зміною! І зовсім не обов'язково, щоб дослід вівся першокласником з причепом на тракторі. Лопаточка і грабельки теж корисні і незамінні знаряддя праці, і в них є романтика.

А щоб пересвідчитись в цьому, можна, скажімо, побувати у Веселівській восьмирічній школі Кіровоградського району. Тут дітки з лопаточками і грабельками на ділянках в кілька квадратних метрів величиною, де справді тільки по два—три рядочки картоплі чи буряків, творять справжні чудеса. Експонати з цих ділянок уже кілька років підряя потрапляють у Москву, на ВДНГ. Школа має кілька почесних дипломів виставковому, а окремі дівчатка мають навіть медалі, якими їх нагороджено за участь у виставці. Без трактора!

Все залежить від вміння, прихистати, ентузіазму тих людей, тих педагогів, які організують роботу з дітьми, і старшокласниками, і молодшими.

Адже, чи багато виховного ефекту дають оті дороги трактори, комбайни, машини, які приїжділи окремими школами і стоять, іржавіючи, десть у закуті двору чи, в крайньому разі, використовуються, щоб підвести вугілля і дрова? В деяких керівників бригад якраз таке стремління: от який нам діли і оте, і друге, і третє... А навіщо? Бригада працює на полях колгоспу, користується його технікою, знаряддям, засобами.

Інша справа, що в колгоспі має бути чітко визначено, закріплено це знаряддя. Причому треба дбати про ефективність його використання, продуктивність праці, собівартість виконаних робіт.

Одним словом, справжня учнівська бригада — це колективний господар, хазяїн землі, на якій він виростає. Це хазяйське почуття і повинне виховуватись повсякчасно, повсякденно, всією роботою. Коли кожен вихованець усвідомить себе в ролі повновладного господаря, тоді він, змужнівши, оберє собі і місце таке, яке йому подобає.

Олександр МОТОРНІЙ,
письменник.

для
твого
політичного
гарту

ВЕЗСМЕРТНИЙ
ОБРАЗ

До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна видавництво «Політична література України» випустило серію спогадів про життя та діяльність Володимира Ілліча Леніна. Серед них — спогади В. О. Карпінського «Володимир Ілліч Ленін — вождь, товариш, людина».

«Надзвичайно важке завдання — змалювати великий образ Володимира Ілліча Леніна як вождя Комуністичної партії, Радянської держави і просто як товариша, людини. Це не зовсім удавалось навіть великим художникам слова, — пише Вячеслав Олексійович Карпінський.

«Як вождь партії, — згадує Вячеслав Олексійович, — і глава Радянського уряду, Володимир Ілліч уявляється мені, насамперед, людиною, яка мала розум надзвичайної сили, ясності, проникливості. Він умів швидко схоплювати суть будь-якого явища, події в усіх її складності, в усіх деталях і тут же робити точні висновки з свого аналізу».

Другою основою рисою Володимира Ілліча як вождя партії і Радянської держави була його глибока принциповість.

— Принципова політика є єдино правильна політика, — любив говорити він.

Третя основна риса В. І. Леніна — неухильна вимога і вміння колективно вирішувати всі важливі питання партійної роботи. Про цю рису Карпінський розповідає яскравими прикладами.

Як державний діяч Володимир Ілліч був мудрий і неквапливий у вирішенні складних питань, безстрашний в бою, нешадливий до ворогів народу. Він ніколи не знепадав духом, не розгублювався.

Карпінський характеризує В. І. Леніна як промовця, редактора багатьох партійних органів, розповідає про деякі риси Володимира Ілліча в особистому житті, підкреслює його скромність, простоту. Підкріплює сказане фактами.

Не менш цікавими є спогади М. Ульянової «Про Леніна».

Все життя і діяльність М. І. Ульянової, визначного діяча Комуністичної партії Радянського Союзу і Радянської держави, молодшої сестри Володимира Ілліча, тісно було зв'язане з життям і роботою В. І. Леніна. Вона гаряче любила Володимира Ілліча, так само, як і він її, допомагала йому в організаційній і літературній роботі. М. І. Ульянова характеризує В. І. Леніна як вождя, товариша і людину, показує його характерні риси: революційну цілеспрямованість, гарячу любов до трудящих мас і вміння правильно розуміти і враховувати їх настрій, прагнення і потреби, чуйне, уважне ставлення до товаришів, надзвичайну працездатність.

Вийшли з друку спогади про Леніна Н. К. Крупської «Життєві дні». Ця брошура є частиною книги Н. К. Крупської «Спогади про Леніна».

Всі ці спогади бібліотечний колектор пропонує бібліотекам і читачам обласної.

В. УЖЕВКО,
директор обласної бібліотеки.

РУКИ

З ЧОГО починається лікар? З першого огляду хворого? З перших приписаних ліків? А для хірурга — з першої операції?

Володимиру Купріяновичу Яровому, нейрохірургу обласної лікарні, важко відповісти на це питання. Йому просто над усе подобалась медицина, і він будь-що вирішив стати лікарем. Але на це питання відповідають хворі і колеги Володимира Купріяновича.

— Любов.

Так, так. Саме безмежна любов до людини визначила покликання.

Він любить людей, і вони відповідають йому тим же. Свідчення цього — листи і листівки від тих, з ким зв'язала його доля в білих стінах лікарні.

У письменника Юрія Смолича в романі «Прекрасні катастрофи» є такі слова: «Медицину треба любити, медиків поважати, але краще з ними зовсім не мати справи».

Не погодитись з цією думкою не можна. Але ж...

Любу Тарасенко привезли в лікарню в дуже тяжкому стані. Струс мозку. Повна втрата свідомості. Лікар не відходив від неї ні на хвилину. І ось нарешті дівчина прийшла до свідомості.

— Перше, що я побачила, — говорить вона, — красиве обличчя у білій шапочці. Лікар... Якби ви знали, що це за людина.

Так. У нього дійсно красиве обличчя, і йому дуже пасує біла шапочка і білий халат — ці атрибути, без яких не уявляєш медика. Але Володимир Купріянович не «сухий» лікар, якого, крім медицини, нічого не цікавить. На його письмовому столі, поруч з «Історіями хвороби» — номери журналу «Нева». Він з захопленням говорить про футбол. Шкодує, що так не поведло в цьому сезоні нашим хлопцям з київського «Динамо», за яких він страшенно вболіває. Він мо-

же довго-довго стояти біля вікна і милуватись картинами багряної осені. Любить слухати пісні. І надто — оту:

Червоне — то любов,
а чорне — то журба.

Про що він думає, коли чує цю пісню? Згадує своє дитинство? Чи, може...

— Вам не страшно, Володимире Купріяновичу?

— Що, — не розуміє він.

— Ну оце... бачити смерть.

— Страшно.

— Тоді чому ж ви стали лікарем?

— Чому? Щоб жила людина.

Щоб жила людина... Так, заради цього варто забути про спокій і відпочинок. Забути про все на світі і бачити лише очі. Погляд людини, доля якої зараз лише в твоїх руках.

У КОТРЕ переступає Володимир Купріянович поріг операційної. Про це не треба говорити і краще цього не бачити. Тут вже не до лірики. Наступає реальність. Жорстока і страшна реальність. Вирішується питання: бути чи не бути? І відповідь на це питання дають руки хірурга.

Я бачила ці руки, коли вони тримали ручку, книжку, телефонну трубку, або просто — покладали на стіл. Але тепер вони повинні бути віртуозно гнучкими і чутливими. Бо один найнеобережніший рух, і все може скінчитись трагічно.

Але у Володимира Купріяновича цього не трапиться. Ось він виходить із операційної і посміхається. Його посмішка не проста. В ній щось таке невимовно велике і багатозначне. Так, мабуть, посміхається людина, на долю якої випало непомірно велике випробування, і вона вийшла переможцем.

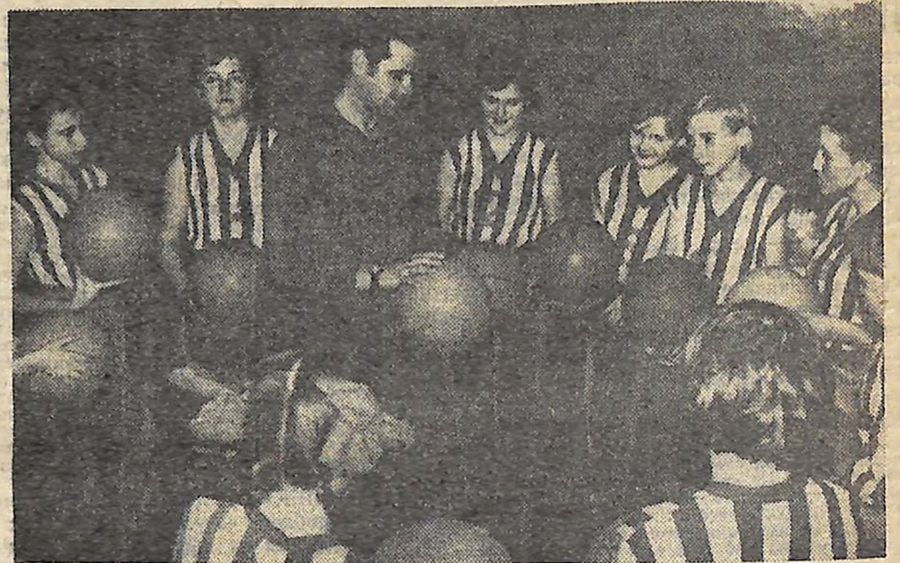
Він заходить до кабінету і безсило опускається на стілець. Хочеться спочити і забути. Але де там. Раз по раз дзвонить телефон (всім потрібен Яровий). Для кожного він і тут знаходить підбадьорливе слово, заспокоює. Потім його погляд падає на невеличкий аркуш паперу. Нерівним дитячим почерком була написана обіцянка. Хлопчик клявся своєму лікарю: «слухати тата, маму і... ніколи не хворіти».

Якби так. Тоді не потрібна була б найблагородніша на землі професія. Але поки що ми благоговіємо перед людьми в білих халатах. Хай ніколи їх руки не знають втоми і старості.

В. ЛЕВОЧКО.

м. Кіровоград.

Спорт

Тренер Кіровоградської ДЮСШ № 1 Олександр ГАХ задоволений своїми вихованками. Юні баскетболістки завжди виправдовують його надії. Вони — учасниці обласних змагань школярів, вони — серед кращих в республіці.

Фото Ю. ЛІВАШИНКОВА.

Невдача в Торонто

ОТТАВА, 27 грудня. (ТАРС). Хокеїсти команди СРСР поступилися у Торонто перед збірною «Кленових листків» — 2:3 (2:2, 0:1, 0:0). Цю передостанню в турне чемпіонів світу по Канаді збірну спостерігали 15,5 тисячі глядачів.

Матч був третім на протязі чотирьох днів для радянських хокеїстів і, можливо, втомі по-значалась. Рахунок відкрив на 7-й хвилині Хакк, через 6 хвилин Петров закинув шайбу у відповідь. Потім захисник Маккензі далеким кидком знову ввів свою команду вперед, однак, на 18-й хвилині Харламов знову зрівняв результат. До речі, Маккензі закинув шайбу, коли канадці грали в чисельній більшості: малим штрафом був покараний Рагулі.

Гол, який вирішив результат матчу, забив Хейлнд на 16-й хвилині другого періоду.

КОЖНИЙ ТРЕТІЙ ЧЕМПІОН — ІЗ СРСР

Сто двадцять шість титулів чемпіонів світу чи Європи завоювали радянські спортсмени в минулому 1969 році. Це — рівно третина із розіграних 370 таких титулів (підрахунок належить журналу «Спорт за рубежом» і опубліковані в останньому його номері за цей рік). Радянські атлети лідирують не тільки за числом титулів, а й за кількістю видів спорту, в яких вони завоювали: в двадцяти із двадцяти чотирьох олімпійських (тільки в парусному, кінному і санному спорті, а також у волейболі вони залишилися без перших місць).

В «розподілі» вищих нагород офіційних змагань року приймали участь спортсмени двадцяти восьми країн. На другому місці — атлети НДР — 39 чемпіонів світу і Європи. Потім йдуть спортсмени ФРН (21), США і Угорщини (по 17), Японії, Польщі і Великобританії (по 14), Болгарії (12), Голландії, Швеції і Румунії (по 11) і т. д. Для свого аналізу «Спорт за рубежом» взяв чемпіонати світу і Європи 1969 року з швидкісного бігу і фігурного катання на ковзанах, саниного спорту, бадмінтону, хокею, класичної і вільної боротьби, парусного спорту (тільки в олімпійських класах), стрільби із лука, велоспорту, стрільби, фехтування, сучасного п'ятиборства, дзюдо, волейболу (кубок світу), важкої атлетики, гімнастики, кінного спорту, бокса, веслування на байдарках і каное, академічного веслування, плавання (кубок Європи), легкої атлетики і баскетболу.

Не включені в огляд підсумки чемпіонату Європи з класичної боротьби і кубка Європи з стрільби у воду, так як через дискримінаційні дії організаторів цих змагань в них не приймали участь сильніші спортсмени.

Аналіз підсумків спортивного 1969 року — знову доказ успіхів спортсменів соціалістичного табору, підкреслює журнал. В них, зокрема, сто сімдесят одне перше місце на європейських чемпіонатах із розіграних двохсот тридцяти дев'яти.

(ТАРС).

ДО ВІДОМА КЕРІВНИКІВ ШКІЛ, ШКІЛ-ІНТЕРНАТІВ, ДІТЯЧИХ БУДИНКІВ, ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ, ГУРТОЖИТКІВ, БУДИНКІВ КУЛЬТУРИ, КЛУБІВ, ПІДПРИЄМСТВ, УСТАНОВ ТА ГРОМАДЯН. ЯКІ ВЛАШТУЮТЬ ЯЛИНКУ

В минулі роки під час новорічних свят випадки порушення правил протипожежної безпеки траплялися випадки пожеж. З метою запобігання нещасним випадкам, необхідно добре пам'ятати і неухильно дотримуватись протипожежних правил.

За пожежну безпеку при влаштуванні новорічних ялинок та проведення свят у школах, дитячих садках, клубах, установах відповідають керівники зазначених закладів.

Ялинку в громадських місцях можна влаштувати тільки з дозволу представника державного пожежного нагляду в приміщеннях, розташованих не вище другого поверху, що мають не менше двох виходів безпосередньо назовні або через сходові клітки.

Розміри приміщення для влаштування ялинок встановлюються залежно від передбаченої кількості осіб, що будуть присутні на святі, з розрахунку не більш як 15-16 чоловік на кожні 10 квадратних метрів площі.

Організатори свят повинні розробити план і порядок евакуації присутніх із приміщення на випадок пожежі, погодивши це з місцевими органами пожежної охорони і довідавшись від відомих осіб адміністративного та обслуговуючого персоналу виконати дитячого закладу, будинку культури, клубу.

Під час влаштування ялинок всі виходи з приміщення мають бути відкритими, біля них треба встановити телефони. У залі весь час повинні перебувати черговий з персоналу школи.

Ялинку треба встановити в центрі залу, закріпивши на стійкій підставці, або в бочці з піском та обгородити бар'єром, з підлоги прибрати килимки, доріжки.

Біля входу в зал, де встановлена ялинка, і в самому залі слід мати 3-5 вогнегасників і дві щільні шерстяні ковдри.

Примітка: при відсутності вогнегасників у сусідньому з ялинкою приміщенні повинен бути запас води (бочка з водою на 15-20 літрів) і 2-3 відра.

При оформленні ялинок забороняється: підпалювати цигаретні, паперові та інші легкозаймисті іграшки, обпалювати ялинку березовою сіллю, влаштовувати в приміщенні феєрверки, запалювати бенгальські вогні, магії, користуватися хлопавками, прикрашати підставку і гілки ялинки ватою та іграшками, не просоченими вогнезахисною рідиною. Щоб вата не горіла, необхідно взяти 150 грамів діамоніфосфату і 90 грамів сірчанокислого амонію, розчинити їх у одному літрі води. Цим розчином можна обробити до 200 грамів вати. Після сушки вона не втрачає свого кольору і не горить.

При проведенні свят ялинок забороняється: допускати до участі в святі дітей і дорослих, одягнених у костюми з вати, паперу, марлі та інших легкозаймистих матеріалів, не просочених вогнезахисною рідиною, гасити повільно світло в приміщенні, де стоїть ялинка, залишати дітей біля ялинок самих, без нагляду дорослих.

Оформлення ілюмінації ялинок повинно проводитись тільки досвідченим електромонтером. При цьому використовують лампочки напругою не більше як 24 вольти через знижувальний трансформатор або застосовують гірлянди з послідовним вимикачем 12-вольтих лампочок.

Електричний струм до ялинок слід підводити згорі справним, добре ізоляованим проводом (застосовувати дзвінкового і телефонного проводу забороняється). Якщо проводка здійснюється знизу, то провод слід захистити від механічних пошкоджень. Вилка електричного кабелю треба вводити вилками через істотельну розетку із запобіжником.

При найменшій підозрі на несправність у ялинковому освітленні (блиманнях лампочок, іскріння і т. д.) ілюмінацію необхідно вимкнути і не вимкати до з'ясування причин несправності та її усунення. Там, де електричне освітлення відсутнє, новорічні святя сади влаштовувати тільки вдень.

Освітлення ялинок свічками забороняється. В разі виникнення пожежі треба негайно евакуювати людей і приступити до її гасіння, повідомивши в пожежну охорону.

Після Нового року ялинку в квартирі довго не тримайте, вона висихає і створює небезпеку пожежі.

Відділ пожежної охорони УВС Кіровоградського облвиконкому. Обласна рада добровільного протипожежного товариства.

БУДЬТЕ УВАЖНІ!

ТЕЛЕЕКРАН

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 31 грудня. Перша програма. 10.00 — Новини. (М). 10.15 — В дні шкільних канікул. «Тіні старого замку». (2 серія) (М). 10.55 — «Тобі, юніє». (М). 11.40 — «Коли заснічується ялинка». (М). 12.00 — Інтербачення. «З веселим другим барабаном». (М). 12.30 — Телевізії. (К). 12.40 — «По ленинських місцях». (Кіровоград). 12.50 — «Голубий екран — школярі». «Революцією покликає». (Кіровоград). 13.25 — Кіножурнал та художній фільм «На крилах пісні». (Кіровоград). 16.55 — Година Батьківщини. Новорічний репортаж. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Дія дітей. Мультифільм. (К). 18.25 — До 100-річчя з дня народження Леніна. «На ніч користувались». (Кіровоград). 18.45 — Телефільм. (Кіровоград). 19.30 — Телевізійний театр м'ячів. «Тринадцять сіл». Програма кольорового телебачення. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.10 — Програма кольорового телебачення. «Викрадач». Прем'єра телефільму (1 серія). (М). 23.50 — «З Новим роком, товариші». Вітання радянському народові. (М). 00.03 — Програма кольорового телебачення. «Викрадач». Прем'єра телефільму. (2 серія). (М). Друга програма. 20.30 — Кіножурнал та художній фільм «На крилах пісні». (Кіровоград).

Наступний номер газети «Молодий комуніст» вийде 31 грудня.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35, відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

БК 02033. Індекс 61197. Зам. № 5714. Тираж 47 000.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.